

Universitätsbibliothek Wuppertal

Omnia Divini Platonis Opera

Plato

Basileae, 1551

Epistola XI

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-245](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-245)

iudices ex illis electos qui magistratibus proxime perfuncti sunt: ita ut unus ex quolibet magistratu eligatur, qui optimus iustissimusque appareat. Hi sequenti anno de morte & carcere et exilio sententiam ferant. Regi uero his iudicibus interesse non liceat: utpote sacerdoti: quem in ferenda necis, carceris exilij sententia contaminari nefas sit. Hæc equidem & dum uiuerem, cogitabam: & nunc etiam cogito faciendâ: atque tunc, cum inimicos superauissem unâ uobiscum, nisi externi, furiaque obstitissent, ut decreueram, constituissem. Proinde si ad uotum res processissent, colonis reliquam Siciliam repleuissem, Barbaris quidem ex his locis quæ nunc occupant expulsis: præterquam si qui eorum pro communi libertate contra tyrannidem pugnauerunt. Priores autem Græcorum locorum colonos in antiquas, patriasque sedes restituissem. Hæc igitur eadem in præsentia omnibus consulo communi consilio deliberare & agere: atque ad hæc agenda omnes cohortari: quod si qui dissenserint, eos communi sententia hostes existimare. Neque uero hæc talia sunt, ut fieri nequeant. Quæ enim in duorum animis consistunt, atque his qui consultando perquirunt optima, mox facileque occurrunt, ea qui impossibilia iudicat, non recte sentit. Dico autem duos, Hipparrini scilicet Dionysij filij, atque insuper mei filij animos. Arbitror enim si hi consenserint, alios quoque Syracusanos & omnes quibus patria curæ est, consensuros. Sed dijs omnibus honores cum precibus offerentes, & alijs præterea quibuscumque unâ cum dijs uouere decet: præterea cohortantes, inuitantesque amicos & inimicos omnino atque benigne, nolite prius desistere quam ea quæ à nobis dicta sunt, quasi diuina somnia uigilantibus superuenientia, perspicua quidem atque felicia perfectissime impleatis.

PLATO Architæ Tarentino, bene agere.

Epistola IX

NENERUNT ad nos Archippi Philonidisque familiares, ferentes epistolam quam eis dederas, ac de rebus tuis quæ oportuit nunciantes. Publica quidem ciuitatis negotia absque difficultate peregerunt. Neque enim admodum laboriosa erant. Te uero narrauerunt permolestè ferre, quod à publicis ciuitatis occupationibus liberari non ualeas. Quod igitur dulcissimum uitæ genus sit agere sua, præsertim si quis talia elegerit faciendâ, qualia tu, omnibus ferme est manifestum. Sed illud quoque te considerare oportet: nullum nostrum sibi soli natum esse: sed ortus nostri partem sibi patriam uendicare: partem parentes: partem amicos. Multa insuper pro temporum diuersitate uobis acciderent: quibus uita nostra occupata est. Vocante igitur te patria ipsa ad rempublicam gubernandam, absurdum forsitan esset non parere: præsertim cum simul accidat: ut aditus prauis hominibus relinquatur, qui nulla ipsius quod optimum est ratione proficiscuntur ad publica. De his ergo iam satis. Echecratis autem curam habemus in præsentia habebimusque in posterum: & tui gratia, & patris eius Phrynionis, & propter ipsum adolescentem.

PLATO Aristodoro, bene agere.

Epistola X

AVDIO te ante alios & nunc familiarem esse Dionis, & per omne tempus sapientiam morum ad philosophiam spectantium in primis exercuisse. Nam firmitatem, fidem, synceritatem, ueram esse philosophiam existimo. Alias uero & ad alia declinantes scientias & facultates si quis ornamenta dixerit, recte, ut arbitror, appellabit. Sed uale iam, & in præsentibus his persevera moribus.

PLATO Laodamanti, bene agere.

Epistola XI

SCRIPSIUS etiam prius ad te, referre multum ad ea quæ dicis omnia, ut Athenas ipse proficiscaris. Quonia uero ais te uenire non posse, secundo id loco forer, si uel ego, uel Socrates, ut per tuas literas significasti, istuc nos conferre possemus. Verum Socrates quidem hoc tempore morbo stranguriae impedit. Mihi uero istuc proficiscenti dedecus foret: si illa quorum gratia me uocas, nequaquam perficerent. Quæ quidem perfici posse haud admodum spero. Siquis autem ea omnia referre aggrediat quorum de causa ita diffidam, prolixa opus erit epistola. Præterea per ætatem non satis corpore ualeo ad iter conficiendum, periculaque mari terraque obeunda, qualia iter solet obijcere. Præsertim uero per id tempus omnia iter agentibus plena periculis sunt. Consulere tamen tibi colonisque possum, quod nunc me referente, inquit Hesiodus, putare quidem fallax quiddam esse, difficile uero intelligere. Nam si putant aliqui legum quarumlibet positione ciuitatem bene quandoque constitui posse, nisi sit aliquis cum auctoritate præsidens ciuitati, quotidianæ omnium uitæ moderator, adeo ut sit temperata & fortis tam in seruis quam

in liberis

in liberis, nō recte putant. Proinde si sint iam apud uos uiri hac potestate digni, id fieret. Sin autem ad disciplinam opus sit aliquo: neq; qui doceat, neque qui doceatur, ut opinor, apud uos sunt: reliquum est, deos precari. Nam ferè quæ ante hoc tempus fuerunt ciuitates, sic ab initio constitutæ sunt: ac postea bene excultæ pro opportunitate magnarum rerum, tum bello, tum pace, quando in huiusmodi temporibus uir clarus & probus magnâ adeptus fuerit potestatem. Prius autē ipsa promptissime curare oportet atq; necesse est: considerare tamen ea qualia dico: neq; temere aggredi quasi leuiter peragantur: cogitare uero quid commode fieri possit. Vale felix.

PLATO Architæ Tarentino bene agere. Epistola XII

IRVM est quanta cum uoluptate commentaria abs te missa accepimus, eorumq; auctoris ingenio delectati sumus. Visus quidem nobis est uir ipse dignus maioribus illis iam olim suis. Ferūt uirorum decem millia fuisse: qui ex omni Troianorū, qui sub Laomedonte secessere numero, ut fabula tradit, præstantissimi fuerunt. Cōmentaria uero quæ tu per literas à me petis, nondum absoluta sunt. Qualia cunq; tamen sunt, ad te misi. De custodia uero, idem sentimus ambo. Quapropter nihil cohortatione opus esse uidetur.

AXIOCHVS PLATONIS DE CON

TEMNENDA MORTE, RODOLPHO AGRICOLA INTERPRETE.

SOCRATES. CLINIAS. AXIOCHVS.

XE VNTI ad Cynofarges mihi, cum ad Elisum uenissem, uox cuiusdam allata est clamantis, Socrates Socrates. Vt que conuersus circumspēctabam unde ea redderetur, Axiochi filium uideo Cliniam, ad Callirhoen currentem, cum Damone musico, Charmideq; Glauconis filio. Horum alter quidem musicam docebat: alter ex familiaritate amabat, si mul atq; amabatur. Visum est ergo mihi rectâ deflectenti occurrere eis: ut q̄ primum conueniremus. Perfusus autem lachrymis Clinias, nunc tempus est, inquit, Socrates, ut uulgatam semper de te sapientiā ostendas. Pater enim ex aliquo iam tempore uiribus de improviso destitutus est, & est prope exitum uitæ, molesteq; fert adesse sibi finem, tamen si antehac contemneret mortem horrenda imagine exprimētes, comiterq; derideret. Perge ergo, proq; tua consuetudine illum confirma: ut uolens eò quò ducit necessitas, sequatur, utq; ille mihi ad reliqua hoc ipso etiam pie colatur. S O C. Nullā me Clinia, moderatam rem rogaueris frustra, quanto nunc magis, cum ad hæc me uoces pietatis officia. Acceleremus autē. Si enim ita se res habet, festinato opus est. CLIN. Vbi modo te uiderit Socrates, rectius habebit. Crebro enim iam euenit ei, ut exanimatus rursus reficetur. S O C. Quo citius autem perueniremus, eā quæ circa murum cognominata est, iuimus. In proximo namq; habitabat portæ quæ est apud Amazoniam columnam. Inuenimus ergo eum æquisumptis rursus sensibus, & corpore robustum, defectum uero mente, prorsusq; indigentē consolationis, reuoluentē crebro se, suspiriaq; cum lachrymis atq; manuum crepitu cientem. Aspiciēs autem illum, quid hoc, inquam, rei Axioche? Vbi nō bis illa pridem magnifica uerba, cōtinentesq; laudes uirtutū, & maius q̄ ut dici posset in te animi robur? Sicut enim timidus athleta, cum in gymnasio insignē te præbueris, ad certamen ipsum defecisti. An non mediate considerabis naturam uir tantus & rationi obsequens, utq; nihil aliud, Atheniensis? quòd cōmune uidelicet hoc & ab omnibus iactatū peregrinatio quædam uita est, quodq; peragētes eam alacriter, & tantum non pæana canentes, ad postremam accedere necessitatē: tam molliter uero habere se, tamq; ægre, pueri more diuelli, nequaquam prudentiæ præ se fert altioris aetatem. A X. Recte quidem Socrates, ista mihi dicere uideris, uerum nescio quo pacto ubi propius accesseris periculū, fortia illa grandiaq; uerba occulte subteruolant atq; negliguntur. Oboritur autem metus quidam, mentem multipliciter discerpens, si hac luce, hisq; priuabor bonis, & expers mentis sensuumq; iacebo ubicunq; demum putrescens, & in puluerem uermesq; conuersus. S O C. Imperfecte coniungis Axioche, propter imperitiā cum sensuum orbitate sensum, tibiq;